

CERVELLÓ
PRIMAVERA 2017
NÚMERO 20

SAU LLÓ

MÚSICA

Joan Manén,
un músic genial

CONVERSES

Jaume Pons,
president de Segle Nou

JA SÓC AQUÍ!

40 anys de la tornada de
Josep Tarradellas

CONSELL EDITORIAL

PRESIDENT DE SEGLE NOU
Jaume Pons i Domènech

DIRECTOR DE LA PUBLICACIÓ
Aniol Costa i Monforte

DISSENY I MAQUETACIÓ:
Jaume Pons i Domènech

REVISIÓ LINGÜÍSTICA:
Montserrat Luque i Tugas

EQUIP DE CORDINACIÓ:

Gemma Nogueroles i Carol

Jordi Faulí i Oller

Gerard Portet i Badia

Adrià Pascual i Sánchez

HAN COL-LABORAT EN AQUEST NÚMERO:

ROC CHECA

PERE LARROSA

JOSEP LLURBA

ROSA MONFORTE

FOTO PORTADA:

JAUME PONS
(Fragment de majòlica aplicat a la façana de la casa natal de Josep Tarradellas)

EDITA:

SEGLE NOU

Santa Anna, 1 l'Ateneu
08758 Cervelló
artipons@gmail.com

IMPRIMEIX:

Gràfiques Ossó S.L.
Sant Feliu de Llobregat
info@grafiquesosso.com

SAULÓ núm 20 (VI any) primavera 2017
Reservats tots els drets.

S'autoritza la reproducció de treballs d'aquesta publicació sempre que se'namenti la procedència.

© dels textos i les il·lustracions:
els autors corresponents.

Tiratge: 250 exemplars.

La revista SAULÓ i Segle Nou no es fan necessàriament responsables de totes les opinions expressades pels seus col·laboradors.

DISTRIBUCIÓ GRATUÏTA
Dipòsit Legal B-23.175-2011

EDITORIAL

Jaume Pons i Domènech

Encetem una nova etapa de Segle Nou. Renovada totalment la junta rectora, volem posar de manifest aquesta renovació d'actuació en la forma, no pas en el fons, i *Sauló* no pot quedar al marge d'aquesta nova manera de fer. La nostra revista, que és l'òrgan de comunicació més visible i destacat, vol fer palès aquest canvi. Estrenem director, s'incorporen nous col·laboradors, i en un futur pròxim, noves plomes ampliaran el cos de redactors per tal de fer-la més heterogènia encetant nous espais temàtics. Hem remodelat el format visual per tal de fer-lo més àgil i dinàmic, i un cop enllestida la nostra nova web de Segle Nou, podreu gaudir de tots els números publicats de *Sauló* en format digital.

Sense oblidar la línia editorial que hem mantingut al llarg d'aquests cinc anys passats, potser és l'hora de posar de manifest l'essència de la nostra associació, que no és altra que la de vetllar pel patrimoni i, si cal, ser crítics amb les institucions i en la societat que les empeny. De ben segur que possibles crítiques que puguin sorgir de les nostres pàgines, no seran ben rebudes per tot-hom, o pot ser sí, en tot cas sempre ho farem amb esperit constructiu i de col·laboració.

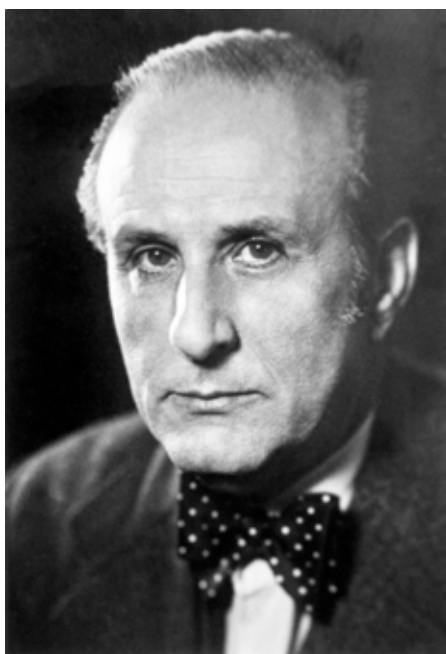
La nostra revista és i ha estat sempre un projecte arriscat i ambiciós. A les primeres reunions de gestació i naixement del projecte, més de quatre no li donaven un any de vida. Amb sis anys d'existència hem publicat 20 números, i és una revista gratuïta! Hem perviscut sis anys gràcies als col·laboradors, als anunciants, que per sort, han apostat els seus diners en una publicació que no els ha donat cap retorn econòmic, però ho han fet i de ben segur ho seguiran fent, per la cultura i pel nostre poble. Gràcies a tots, i sobretot gràcies als lectors, sense ells, avui no seríem al carrer.

Quan les insolents mimoses taquen de groc l'hivern; quan la saba presonera pel llarg silenci es deslliura, i valenta puja amb força vers les branques més joves dels ametllers a fer esclatar els brots i a guarnir-les amb les flors més delicades, reneix el *Sauló* que teniu a les mans, que brota amb força i saba nova d'aquell vell tronc que va arrelar amb fermesa.

SUMARI

3 MÚSICA Joan Manén. Un músic genial.	8 MIRADES L'església de Sant Esteve de Cervelló.
5 CINEMA El cinema o el setè art?	10 CONVERSES Jaume Pons, president de Segle Nou.
6 COSES DE CASA Esquellotades i enramades.	12 JA SÓC AQUÍ! 40 anys de la tornada a Catalunya de Josep Tarradellas.
7 CONFERÈNCIA I EXPOSICIÓ El ceramista Toni Cumella i la seva obra.	13 MÉS ENLLÀ DEL DESIG Ramon Llull, 700 anys després.

MÚSICA

JOAN MANÉN Un músic genial

Per, Pere Larrosa

Joan Manén i Planas va néixer a Barcelona el 14 de març de 1883. Fou el primer fill d'una família de comerciants del tèxtil. El seu pare va iniciar-lo en l'estudi del piano quan aquest tenia només tres anys intuïnt les seves capacitats artístiques. Dos anys després va començar l'estudi del violí amb Vicente Negrevernís. L'estiu de 1892 va fer els seus primers concerts en públic a Castelló tocant ambdós instruments. El diari local *El Mercantil* va publicar una elogiosa crítica d'aquelles vetllades en què es destacava "la soltura y el aplomo con que maneja el arco, la afinación y claridad del sonido y lo perfecto de su mecanismo". El mateix any va actuar a Sabadell al costat del gran guitarrista Francisco Tárrega. L'any 1883 el pare decideix abandonar la seva feina i dedicar-se exclusivament a

la carrera musical del fill. És per això que, a més de esdevenir el seu representant, l'acompanyarà al piano en diferents recitals. Aquest mateix any va fer una gira per Argentina i Uruguai i de retorn a Barcelona donarà una audició per Enric Granados. Durant els anys següents fa gires per Cuba, Mèxic i altres països americans culminant el 1897 amb un recital al Carnegie Hall de Nova York. Un any després, la família es traslladarà a Berlín i és allà on el jove Manén coneixerà Pablo Sarasate. Oferirà diversos concerts, dos d'ells acompanyat al piano pels compositors Max Bruch i Richard Strauss.

L'any 1903 va estrenar al Liceu la seva primera òpera: *Giovanna di Napoli* i va actuar al Teatro Real de Madrid interpretant el concert núm. 2 de Paganini amb un gran èxit. Abans d'acabar l'any estrenarà també al Liceu la seva segona òpera, *Acté*, de la que n'és l'autor del llibret, en català. El seu pare va decidir que ja no li calien les classes d'instrument i el noi serà un músic autodidacte. Malgrat aquesta manca de formació, en Joan Manén esdevindrà un gran virtuós del violí. Prova d'aquest fet són l'allau d'elogioses crítiques que obtindrà durant la gira que farà entre els anys 1904 i 1906 per tota Alemanya.

Paral·lelament a l'exitosa carrera d'interpret de violí, continuarà component i estrenarà diverses obres en format de cambra, sobretot per a violí i piano, i també orquestrals, com la simfonia *Nova Catalonia* que obtindran l'aprovació del públic. Entre 1907 i 1908 farà una gira per l'Europa de l'Est i actuarà a San Petersburg

(Rússia) i Lodz (Polònia). En aquesta darrera ciutat oferirà un extraordinari recital recollit en una crítica de la Revista Musical Catalana que diu entre d'altres coses: "...despertant un entusiasme indescriptible. El públic aplaudint amb força insistència el va obligar a tocar sis peces fora de programa i a la sortida encerclant el cotxe en apinyada multitud l'acompanyà fins a l'hotel, repetint-se en el trajecte les xardoroses ovacions". Actuarà novament al Teatro Real de Madrid i serà condecorat pel rei Alfons XIII. L'any 1909 farà dos concerts al Palau de la Música sota la direcció de Lluís Millet i l'octubre d'aquest any iniciarà una gira internacional amb més de 70 concerts. Durant els anys següents la seva activitat es farà encara més intensa i visitarà altres ciutats com Londres, Estocolm, Roma i Moscou. Actuarà amb Joaquim Nin, serà dirigit per Bruno Walter i Willem Mengelberg i serà convidat pel tsar Nicolas II a San Petersburg i pel Kaiser Guillem II a Berlin.

La Primera Guerra Mundial aturarà la seva activitat internacional i només farà recitals per Espanya. El més important tindrà lloc a la Sociedad Filarmónica de Madrid l'any 1916 en què interpretarà la integral de les sonates per a violí i piano de Beethoven acompanyat al piano per Enric Granados, setmanes abans de la seva dissortada mort en les aigües del Canal de la Mànega. Durant aquests anys comença la seva activitat discogràfica i enregistra els primers discs de 78 r.p.m.. L'any 1920 emprèn una gira pels Estats Units. Manén es troba en aquests moments en plena maduresa artística i ja no és aquell jove

fascinat pel virtuosisme. Les seves interpretacions van més enllà de les dificultats tècniques i s'endinsen en la pregonesa dels sentiments que amaguen les obres. La naturalitat serà una de les seves qualitats més preuades.

La seva frenètica activitat el portarà a continuar fent recitals arreu del món fins que l'any 1934 dirigirà al Liceu l'òpera *El cavaller de la rosa* de Richard Strauss, cantada en català i amb Mercedes Capsir com a una de les principals protagonistes. Durant la Guerra Civil Espanyola viatjarà per Europa. Tornarà a Barcelona l'any 1942 i recomençarà una gira per Espanya. Entre els anys 1945 i 1947 s'allunyarà, però, de la vida pública i es dedicarà a la composició i a escriure alguns llibres. Durant la dècada dels cinquanta continuarà fent concerts per tota Europa, enregistrant discs i estrenant obres. L'any 1957 rep la Medalla d'Or al Mèrit Artístic per l'Ajuntament de Barcelona i amb aquest motiu ofereix un concert al Palau de la Música dirigit per Eduard Toldrà. Una de les seves principals il·lusions durant aquests anys és construir un auditori de concerts a Barcelona. Malauradament haurà d'abandonar aquesta empresa per la manca de finançament. L'any

1959 deixa definitivament els escenaris i morirà el 26 de juny de 1971.

Joan Manén fou un artista complet, un incansable treballador i un entusiasta intèrpret. De les seves composicions podem destacar tres aspectes fonamentals: unes arrels catalanes, un sentiment musical ibèric i unes evidents reminiscències germàniques fruit de la seva vinculació amb Alemanya i els seus músics. Manén fou també un magnífic compositor de sardanes d'entre les quals destaquen *El cavaller enamorat* i *Camprodon*.

La casa editora "La mà de guido" està traient al mercat diversos CD amb el títol genèric de *Joan Manén Collection*. Una bona oportunitat per conèixer l'obra d'un artista genial injustament oblidat.

*Bibliografia obtinguda a partir de la web www.joanmanen.cat i de la documentació dels diversos CD de la col·lecció *Joan Manén Collection*.

OFRENA FLORAL A LA PATRONA DE SEGLE NOU

El propassat 13 de febrer, vàrem celebrar el 325è aniversari de la canonització de Santa Maria de Cervelló. L'any 1692 el Papa Innocenci XII canonitzà la Santa que dona el nom a l'església vella del nostre poble. Segle Nou, com a prova de la devoció a la seva patrona i mostra del compromís renovat amb la restauració i manteniment de l'església de Santa Maria, va fer una ofrena de flors a l'altar que a l'església parroquial de Sant Esteve hi té dedicat la Santa.

Altar dedicat a Santa Maria de Cervelló a l'església parroquial de Sant Esteve

una pintura en una exposició, la banda sonora com si estiguessis en un concert i la interpretació com si estiguessis en un teatre.

Òbviament, s'ha d'apreciar el cinema com un art en les pel·lícules en què el director l'entén també com un art i no com una fàbrica de xurros.

Quan veiem una pel·lícula no ho veiem com un únic producte, sinó com la suma de totes les arts: Escultura, pintura, arquitectura, música, poesia i dansa. Aquí està la màgia del cinema en convertir-se en un setè art.

El Cinema o el setè art?

Per, Roc Checa

Les pel·lícules com més lentes i avorrides, millor. La veritat és que aquesta frase pot semblar una contraposició, però és perfecta per explicar el cinema com a setè art.

La frase no és meva, sinó d'un crític de cinema que va ser un dels meus professors a la universitat.

El primer cop que va dir aquesta frase tota la classe no l'entenia, i ens miràvem entre nosaltres pensant que el professor estava boig o tenia un mal dia. Però no, ell entenia el cinema d'una manera diferent. Era un incomprens per la societat, un romàntic que adorava l'art de François Truffaut, Jean-Luc Godard o Èric Rohmer i que escrivia a la revista francesa de cinema *Cahiers du cinema*.

Ell creu que el cinema és el setè art i no una manera de distreure's els divendres a la nit amb la teva parella o per fer la migdiada els caps de setmana. Ell no entén que la gent mengi crispetes i refrescos aigualits d'un litre al cinema. Seria

ben curiós que al Louvre de París o a l'entrada del Liceu hi hagués una parada de crispetes i refrescos. Us imagineu veure una òpera amb tot el públic menjant crispetes?

També renegava quan li dèiem que anàvem a veure pel·lícules en 3D, en so Dolby Atmos i amb les butaques inclinables. *Prefereixo deixar-me l'esquena en una butaca del s.XIX.* Per què ho fan tot tan còmode? L'art mai ha estat còmode.

Per primer cop vaig entendre que aquell professor no estava boig, sinó que el problema que tenia era que entenia el cinema com un art. La resta de la societat l'entén com una diversió, una manera de passar l'estona i fins i tot una forma de fugir dels seus problemes quotidians. *Si el que vol la gent és fugir de la realitat quan veuen una pel·lícula al cinema que es donin un cop de pedra al cap abans de sortir de casa, així s'estalvien el preu de l'entrada i les crispetes.*

Els plans cinematogràfics s'han d'apreciar com si estiguessis veient

tallers
Miquel
Sala

Carrer Major 145 / 08758 Cervelló
Tel. 93 660 00 83
info@tallersmiquelsala.cat

Les esquellotades i enramades

Per, Josep Llurba

Com que anys enllà, dels moments actuals en què vivim, no hi havia televisió ni Internet ni totes les qüestions tecnològiques que tenim ara, les persones s'havien de distreure d'alguna manera. Per tant, s'aprofitava qualsevol avinentesa per sortir al carrer i fer-la grossa. Per exemple, quan a la població hi havia un vidu, o una vídua, que es tornava a casar li engaltaven una esquellotada de ca l'ample. El sarau no s'aturava fins que el vidu no pagava la beguda. Amb quatre galetes i una mica de coca, sovint ja n'hi havia ben bé prou per calmar el conjunt de sorollosos veïns.

Quan alguna noia era capaç de dir que no volia ballar un ball amb algun fadrí del poble o bé havia donat carabassa en algun jove, li engaltaven una serenata sota el balcó de casa seva. Sovint s'aprofitava els assajos de la coral del poble per sortir,

negra nit, a fer el tom pels carrers fins a arribar al lloc on vivia la noia. Aleshores, sota el balcó de la pura donzella, li cantaven alguna corranda per posar-la en evidència.

Naturalment aquell sarau que de nit feien els cantors de la coral no era ben vist per a tothom i, sovint, s'aprofitava la barberia per bescantar el comportament d'aquells cantaires que amb el xivarri que fotien quan cantaven, no deixaven dormir la gent de bé.

Un cert personatge, amant de la crítica, no s'estava pas de criticar a tort i a dret el comportament del grup coral. I tant i tant va criticar, que un bon dia la majoria de cantaires se'ls van inflar els nassos i van decidir que l'havien d'escarmentar.

Dit i fet, una nit, acabat l'assaig de la coral, es van dirigir cap a la casa del criticaire. Van trucar a la porta del

carrer, una i una altra vegada, fins que l'home es despertà.

Aleshores hi havia el costum que si et trucaven a la nit, quan hom ja estava ficat al llit, per no baixar fins al portal del carrer, s'obria la finestra de l'habitació i, tot traient el cap, es preguntava qui hi havia.

L'home així ho féu:

–Qui hi ha? –Preguntà inquiet.

A sota el balcó, arraulits silenciosament, hi havia l'estol de cantaires que justament estaven esperant que l'amo de la casa tragués el cap pel finestró. Un dels cantaires, que ja tenia una canya preparada, amb un cèrcol lligat a la punta, li agafà el coll perquè no pogués mourè's. Mentrestant, un altre cantaire, que tenia una vara amb una escombra aferrada a la punta, l'untà dins una galleda plena d'excrements líquids, altrament dits bassa, i li refregà per la cara del criticaire.

–Qui hi ha, Joanet? –preguntà la veu de la seva dona de dins el llit estan.

–Merda, hi ha! Merda! –Contestà en Joanet mentre s'escapolia de la merderada que li regalimava cara avall.

Segons les veus del consell de gent gran, la història era certa i també ho va ser que a partir d'aquells instants de l'enfarinada de matèries fecals semilíquides, aquell criticaire va deixar de xerrar en contra de la coral i quan anava a la barberia, sempre deia que aquella coral cantava molt bé, però que molt bé.

CONFERÈNCIA I EXPOSICIÓ

Toni Cumella, al seu taller
Foto: Carles Checa

Conferència del ceramista Toni Cumella i exposició sobre la seva obra

Per, Jordi Faulí

El dia 5 de maig el ceramista de Granollers Toni Cumella ens oferirà una xerrada sobre la seva obra.

Toni Cumella és fill de l'artista ceramista d'anomenada mundial Antoni Cumella. Després de la mort del pare (1985), Toni Cumella continuà la tasca del taller familiar amb la intervenció en la restauració d'edificis del patrimoni arquitectònic i la col·laboració amb arquitectes de primera línia d'arreu, a més de fer possible obres d'artistes. Ha col·laborat en la

restauració de la Casa Batlló i el Parc Güell d'Antoni Gaudí, de La Farinera (Girona) de Rafael Masó i de La Ricarda (El Prat de Llobregat) d'Antoni Bonet Castellana. Ha intervingut en obres dels arquitectes Enric Miralles i Benedetta Tagliabue (Mercat de Santa Caterina i altres obres), Renzo Piano, Enric Ruiz Geli, i molts d'altres, i al Temple de la Sagrada Família.

En la xerrada, Toni Cumella comentarà alguns d'aquests projectes i les tècniques emprades per a la fabricació de les peces de ceràmica, com l'extrusió, el premsat, l'emmotllat o l'ús del torn, amb l'ús de noves tecnologies.

Durant una setmana hi haurà a l'Ateneu una exposició que explicarà la seva trajectòria i mostrarà algunes de les peces que han sortit del seu taller.

**JOAQUIM
PASCUAL
ARMENGOL**

Avda. Joaquim Mensa, 80

08758 CERVELLÓ

Tel. 630 536 707

quimpasqual@yahoo.com

ESGLÉSIA DE SANT ESTEVE

L'església de Sant Esteve de Cervelló fou edificada entre els anys 1896 i 1903 després que a finals del segle XVIII el poble començà a créixer al costat de la carretera i l'antiga església de Sant Esteve (l'actual Santa Maria) quedés petita.

El 1864 s'encarregà un projecte a l'arquitecte Oriol Mestres i Fosses, però aquest no va arribar a realitzar-se. Finalment, la construcció d'aquesta parròquia, més cèntrica i gran, va anar a càrrec dels arquitectes Antoni Maria Gallissà Soqué i Josep Font Gumà, que van dur a terme una obra representativa de la moda de l'època: una construcció modernista i d'inspiració gòtica.

La façana del conjunt està feta de pedra alternant amb elements de talla i obra de maó vist. Hi destaquen els arcs ogivals, on hi ha la porta d'entrada, i uns petits arcs a la planta superior. En un costat hi ha el campanar de planta quadrada.

L'interior de l'església és d'una sola nau molt esvelta amb arcs apuntats de suport, de rajola. Les voltes estan fetes amb panys d'esgrafiat i rajola vidriada igual que els revestits de les parets de les capelles laterals, que se situen entre els contraforts.

Amb cada mirada Segle Nou us proposarem un joc: què hi falta a la fotografia? Descobriu la resposta passant la pàgina.

MIRADES

Jaume Pons, president de Segle Nou

Per, Aniol Costa

Es tanca una etapa de 25 anys amb en Josep Maria Raventós al capdavant de l'entitat. Quina valoració fa de tot aquest temps?

Sens dubte, positiva. S'ha pogut dur a terme la restauració de l'església de Santa Maria, que constituïa el pal de paller de la nostra associació i centre d'interès de la major part de les activitats que Segle Nou ha dut a terme al llarg d'aquests 25 anys. S'ha consolidat el cicle de concerts d'estiu. S'han pronunciat un gran nombre de conferències de diversa temàtica cultural, amb la presència d'importants oradors. S'ha ajudat en el finançament per a la publicació de llibres. S'han realitzat un gran nombre d'exposicions d'art. I la revista Sauló ha publicat 20 números, aconseguint que una publicació de caràcter cultural i de distribució gratuïta, pervisqui durant sis anys; tot gràcies a la perseverança dels redactors i redactores i, amb la inestimable ajuda econòmica dels col·laboradors anunciants, sense els quals, hagués estat impossible la seva pervivència. Amb definitiva, amb uns recursos migrats, s'ha posat de manifest que amb tenacitat i malgrat

les dificultats i la incomprensió d'una part del nostre poble, en Josep Maria Raventós i el seu equip han sabut mantenir viva una associació que ha lluitat, lluita i lluitarà per mantenir encesa la flama de la cultura del nostre poble.

Quines han estat les seves motivacions per presentar-se com a president?

En el moment en què semblava que Segle Nou estava a punt de desaparèixer, puix que la junta directiva, que ens precedeix, demanava un relleu total i, semblava que no hi havia cap soci, o persones vinculades a l'associació, que estiguessin disposades a assumir el repte de fer el relleu en les funcions directives; atesa la meua pertinença a l'entitat, des de la seva fundació, vaig considerar presentar una possible candidatura. Després de diverses entrevistes amb actuals membres de la junta: amb en Jordi Faulí, amb la Montserrat Luque, ja membres de Segle Nou, vàrem posar en marxa una sèrie d'aproximacions a persones

vinculades a l'associació i, que pels seus coneixements acadèmics i professionals, podien aportar un bagatge important, i amb un sentit de pertinença i arrelament a la nostra cultura i al poble del tot consolidats, per tal de posar en comú projectes i possibilitats reals, i presentat una sòlida proposta de continuïtat a llarg termini. En aquesta fase s'hi varen afegir la Gemma Nogueroles i en Gerard Portet. A mesura que consolidàvem una possible llista, s'hi afegiren, amb grata sorpresa per la meua part, l'Aniol Costa i l'Adrià Pascual, nois d'una exultant joventut, d'una gran capacitat intel·lectual i amb unes ganes desbordants de participar d'una empresa que resultava engrescadora i complicada alhora; tant per la responsabilitat a què ens enfrontàvem com per l'heterogeneïtat dels seus components. Ara, després de tres mesos de ser constituïda la junta i en ple funcionament, ha resultat ser, a més, compacte. Tots junts, doncs, ens vàrem conjurar per una causa: Segle Nou no podia desaparèixer.

Quines seran les prioritats d'aquesta nova junta de Segle Nou els pròxims anys?

Encara que ja tenim una llarga trajectòria, la nostra principal prioritat és, sens dubte, consolidar l'entitat. Fer créixer l'interès per la cultura en general i, en particular, la que fa referència al nostre entorn més proper; i quan parlo de cultura, parlo de patrimoni material i immaterial; de tangibles i d'intangibles.

I per descomptat, intentar que les expressions o actes, podríem dir-ne: estrictament culturals o de caràcter acadèmic o intel·lectual, sovint feixucs i adustos per una gran majoria de nosaltres, esdevinguin lleugers i pròxims i acompleixin les expectatives d'una societat constantment evolutiva que busca

en la cultura una font d'enriquiment i alhora d'esbarjo. Hem d'aconseguir que les manifestacions culturals al nostre poble siguin majoritàries i no patrimoni d'una minoria, que d'altra banda, ja canalitza o té la capacitat per canalitzar els seus interessos i les seves necessitats per altres camins. Volem incidir i fer partícips de la nostra activitat a totes les entitats culturals, docents i administratives del nostre poble i dels pobles veïns i, per sobre de tot, i com a repte d'aquesta junta directiva, encoratjar a la joventut a què participin proactivament de la nostra associació, per tal que quan sigui l'hora, prenguin el relleu de vetllar pel seu futur.

Estem a punt de posar en xarxa una nova pàgina web; de disseny modern, àgil, intuïtiva i evolutiva, on tothom podrà participar i dir-hi la seva i, on entre altres coses, penjarem tots els números publicats de la revista Sauló. Revista que potenciarem en continguts i, si econòmicament en som capaços, intentarem treure'n quatre números anuals.

Per altra banda, hi ha un tema més prosaic i no per això menys important, que és el que fa referència a la modificació de la revisió dels estatuts socials, per tal d'adaptar-los a la nova normativa d'entitats sense ànim de lucre, les quals haurem d'aprovar, si escau, en la pròxima Assemblea General de Socis que intentarem celebrar el pròxim mes de juny.

Quins són els principals reptes que haurà d'afrontar la nova junta?

Bàsicament, econòmics i administratius. Econòmics perquè la caixa està migrada i, dissortadament, qualsevol cosa que s'aparti del merament quotidià val diners. Hi posem imaginació i voluntat però, malgrat tot, s'ha de fer front a unes despeses irrenunciables si volem continuar i millorar l'entitat en forma i, sobretot, en fons. I administratius perquè hem de posar-nos al dia de les noves exigències en matèria fiscal que regulen les entitats sense ànim de lucre. Càrrega administrativa que de ben segur haurem d'externalitzar,

ja que cap dels actuals membres de la junta directiva és expert en temes fiscals. El cost econòmic que la normalització comporta, sense ser d'un elevat cost per a una entitat amb un gran nombre d'associats, sí que comporta un desviament important del nostre pressupost que es gestiona amb les aportacions d'un nombre d'associats relativament petit i que contribueixen, per la pervivència de l'entitat, amb unes quotes francament reduïdes. Estudiant totes les possibilitats al nostre abast i en funció de la càrrega econòmica que representi la normalització, no tindrem altre remei que repercutir aquestes despeses en les quotes anuals. Ja sé que no és una bona notícia augmentar les quotes, i articularem totes les nostres capacitats per tal d'evitar-ho, i una forma d'evitar-ho és fer créixer el nombre d'associats i aquesta és una labor de tots. Si m'ho permet i aprofitant aquest espai de comunicació, m'agradaria fer una crida a tots els associats per tal que si entre nosaltres hi ha un professional comptable que ens pugui donar l'ajuda tècnica necessària per tal de no incrementar despeses, serà benvingut.

Per altra banda, ens hem proposat establir un conveni amb la parròquia i el bisbat, per tal de protocol·litzar les obligacions en la guarda i cura de l'església de Santa Maria, establint criteris de manteniment i d'assumpció per les parts, de la necessitat d'establir un fons econòmic per les despeses domèstiques i peremptòries. Així com la redacció d'un Pla Director d'Actuacions a llarg termini pel manteniment estructural i de conservació del monument i del seu entorn. Per tot això, ja s'han encetat les converses amb els responsables del patrimoni del bisbat i esperem, que en un breu espai de temps, puguem donar notícies importants en aquest sentit.

Quin paper ha de tenir Segle Nou en el conjunt de la societat cervellonenca?

Segle Nou ha de donar per poder rebre. Donar el que les necessitats actuals de la societat demana pel que

fa, lògicament, als temes de caràcter cultural; copsant les necessitats i les inquietuds del nostre entorn més proper i empatitzar per poder rebre afecte i consideració. No crec que hàgim de ser gaire especials, simplement modestos i comprensius amb la resta de cervellonenca que no tinguin les mateixes inquietuds que nosaltres n'hi haurà prou.

Les portes de la cultura són extremadament amples i altes i hi passa tothom, s'hi pot entrar pel centre, pel cantó dret i pel cantó esquerre. Estan obertes a qui tingui inquietud pel coneixement i vulgui intervenir en el futur d'un poble. Entenem que Segle Nou ha de fer de pont entre les institucions i la societat cervellonenca pel que fa a la dinamització cultural, obrint nous canals d'actuació. Sense detriment d'altres entitats socioculturals que ja fan una labor esplèndida, però que ocupen nínxols específics, amb les quals, afortunadament, estem irremediablement obligats a treballar plegats.

Hem de sortir de la comoditat que proporciona la mediocritat. Fugir de la complaença i, amb el suport de l'administració municipal i la ineludible participació activa de tots els nostres associats, conduir les accions a establir un pla de vol més alt, que amb tenacitat ens porti a ésser un referent de la cultura cervellonenca i, no és agosarat ni pretensions pretendre que amb perseverança i en un espai no gaire dilatat en el temps, aconseguir que aquest referent ho sigui Cervelló pels pobles veïns i les comarques que ens envolten.

Resposta a l'enigma de MIRADES:

Els cables de la llum que travessen el cel, de la rectoria a l'edifici del costat esquerre de l'església, han desaparegut. No us sembla més bonica la postal?

40 anys de la tornada de Josep Tarradellas

Per, Aniol Costa

Aquest 2017 es commemora el 40è aniversari de la tornada de Josep Tarradellas i Joan a Catalunya i la restauració de la Generalitat de Catalunya. És per aquest motiu que el govern català i el govern municipal de Cervelló estan preparant l'any Tarradellas i l'entitat Segle Nou hi estem col·laborant.

La figura de Tarradellas, és evident, és plena de llums i ombres. Fou sempre un home polèmic, especialment en la seva tornada a Catalunya i el seu paper en la Transició, però no per això hem de deixar de banda que fou el 125è President de la Generalitat i que és fill de Cerverelló, amb totes les virtuts i defectes que tingués.

Amb més o menys encert, Tarradellas va fer una feina imprescindible per mantenir viva la institució de la Generalitat durant el Franquisme i és un personatge essencial per comprendre la Transició espanyola en relació a Catalunya.

Tarradellas forma part de la història del nostre país i com no podria ser d'una altra manera, el seu poble natal hem de recordar-lo. Per això, Segle Nou estem preparant un concert molt especial pel dilluns 23 d'octubre, dia exacte del seu retorn i moment en què es clourà l'any de commemoració.

JA SÓC AQUÍ!

Foto: Jaume Pons

des de 1861 al costat de les famílies

GERMANDAT DE SANT SEBASTIÀ M.P.S.

Santa Anna, 1 (l'Ateneu) despatx A 08758 Cervelló
Tel. 639 918 890 - 639 941 153 www.cervellogermandat.org

MÉS ENLLÀ DEL DESIG

Ramon Llull, 700 anys després (Mallorca 1232-1316)

Per, Rosa Monforte i Solà

L'any passat es complien 700 anys de la mort de Ramon Llull, un bon moment, doncs, per revisar-ne la figura, per fer-ne difusió, per fer-la arribar a col·lectius no especialitzats i popularitzar-la o per revisar i editar de nou l'obra escrita.

Llull vist amb ulls dels segle XXI té una vida sorprenent i fascinant per diferents raons, algunes de les quals explicarem a continuació.

L'abast i la importància de Llull són cabdals. Ens trobem davant d'un escriptor, filòsof, poeta, beat i teòleg. Es tracta d'un gran humanista europeu que escriu la seva obra en quatre llengües: català, llatí, àrab i occità. Per aprendre àrab compra un esclau culte mallorquí, que intenta matar-lo quan s'assabenta que vol convertir els musulmans.

És el primer autor medieval que empra una llengua romànica per parlar de matèries com la filosofia o la teologia, que fins aleshores només s'havien tractat en llatí. És el creador de la sintaxi moderna catalana i d'un model de llengua culta i unificat, comparable al que representa Dant per a l'italià,

Il·lustració de l'*Electorium parvum seu breviculum*.

Pàgina del manuscrit lul·lià *Ars magna generalis ultima* de la ciutat de [Karlsruhe](#), on apareix fent doctrina Ramon Llull.

Cervantes per a l'espanyol o Goethe per a l'alemany. A més, el seu català és elegant i articulat, amb un lèxic ampli per a un moment en què encara no hi ha tradició literària. D'altra banda, podem dir també que no dista gaire del català actual i que els textos es poden llegir sense gaire dificultat.

Fill d'una família benestant, originària de Barcelona i vinculada a la cort, es casa i té fills fins que el 1263, a partir d'unes visions místiques, decideix deixar la família, la reialesa, vendre propietats i consagrar-se a Déu. Inicia un retir a la muntanya de Randa, a Mallorca, i un període de peregrinació i estudi de deu anys per terres occitanes i gallegues que continuarà amb una vida plena d'aventures i viatges que el portaran

a recórrer tota la Mediterrània i les principals ciutats d'Europa on es presentarà com un català de Mallorca. Visita París, Roma i tot Itàlia, Viena, Xipre, Armènia, l'actual Turquia, Jerusalem, Algèria, Tunísia i Egipte.

Anomenat doctor il·luminat i considerat boig i geni a la vegada amb un pensament revolucionari per a la seva època i que influeix en la filosofia europea durant més de 400 anys.

Considerava que la literatura no era un objectiu per ella mateixa, sinó el mitjà per transmetre la seva Ars, el sistema filosòfic impulsat i creat per ell mateix amb l'objectiu de permetre demostrar a través de l'argumentació filosòfica racional la veritat del cristianisme

als infidels, en una aposta per la intercomprensió religiosa. Segons ell, les tres fes (cristiana, jueva i musulmana) eren experiències històriques diferents d'una mateixa revelació divina i calia trobar un model de comprensió unitari que superés els respectius dogmes, objectes de fe, i no pas de raó.

Va llegir la seva tesi a la Universitat de la Sorbona de París, la més prestigiosa del seu temps. Llull els va explicar la ciència universal que havia desenvolupat i que permetia considerar tot allò que pot ser pensat des de l'ésser suprem i també tot allò que se'n pot dir.

No tingué una vida fàcil atès l'objectiu que pretenia aconseguir: en un naufragi perd tots els seus llibres i els torna a escriure de nou, participa en croades, l'apedreguen, l'empresonen, etc.

Entre la seva extensa obra literària (va escriure més de 200 llibres) trobem: Llibre de contemplació en Déu, Llibre d'Amic e Amat (part del Blanquerna), Arbre de filosofia d'amor, Llibre de les bèsties (part del Fèlix), Llibre dels mil proverbis, Fèlix o Llibre de meravelles, Blanquerna, *Ars magna*, *Ars brevis*, etc.

Per acabar, voldria citar un fragment del pròleg que fa Roc Casagran en la seva adaptació del Llibre de les bèsties en què s'interroga sobre el sentit que té avui en dia llegir aquest text i, per extensió, l'obra lul·liana:

“...tindrem l'oportunitat de conèixer, ni que sigui per sobre, intuïnt-la, l'organització social de l'edat mitjana, amb la seva jerarquia i certs costums, així com un ressò misogin i classista en alguns passatges, que ens pot ser útil per a reflexionar si realment hem evolucionat gaire com a espècie.”

Algunes edicions recents de la seva obra

- Llull x Llull. Una antologia de textos de Ramon Llull (edició a cura de Joan Santanach, comissari de l'Any Llull). Edicions de L'Avenç.
- Llibre de les bèsties (adaptat al català actual per Roc Casagran). Editorial Sembra Llibres
- Llibre de les bèsties a càrrec de Miquel Desclot (amb doble text: en versió original medieval i en versió adaptada) amb il·lustracions de Perico Pastor. Editorial Proa.
- Llibre de les bèsties (adaptació per a infants en català actual a càrrec de Laura Borràs amb il·lustracions de Pilarín Bayés). Editorial Santillana

Música

- LAI: Ramon Llull, d'amor foll. És un recull de trets de la biografia combinats amb textos lul·lians amb ritmes d'estampides medievals, tonades sefardites i músiques del Llibre Vermell de Montserrat.
- Espiral d'embulls: Llibre d'Amic e Amat.

Llull 2.0

- www.anyllull.cat: web oficial de l'Any Llull on trobareu l'agenda d'esdeveniments actualitzada, informació sobre l'autor, recursos diversos, notícies, etc.
- Compte de Twitter: @AnyLlull
- Pàgina a Facebook: Commemoració Any Ramon Llull
- www.enllullat.cat/ramon-llull/: programa educatiu pensat per a educació secundària amb recursos pedagògics diversos.
- Auca de Ramon Llull: www.auques.cat/auca.php?auca=llull
- Centre de Documentació Ramon Llull de la Universitat de Barcelona:
<http://quisestlullus.narpan.net/index.html>

Aula de música Cervelló

C/Major 102 Cervelló
677 030 003 / 931 791 578
aulademusicacervello@gmail.com

*fem
música!*

Antiga farmàcia Simon

Major, 48
tel.: 93 660 05 40
CERVELLÓ

Llic. M. Rosa Alvez

Autoservei
PARAFARMÀCIA
Joaquim Mensa, 12
CERVELLÓ

Fleca El Llonguet

Major, 64 08758 CERVELLÓ Tel. 93 516 78 48 flecaellonguet@yahoo.es

*-Ens fem el nostre pa i pastisseria
-Elaborem i cultivem un ferment propi pel pa
-Pa fresc i de qualitat
-Baguette a l'estil francès*

*-Coques dolces i salades
-Panets per festes infantils, etc...
-Couem durant el dia
-No utilitzem aditius artificials*

OBRIM DIUMENGES I FESTIUS

*Hotel-Spa
Golf -Pitch & Putt
Banquets*

*www.canrafel.net
hotel@canrafel.net
reserves 93 650 10 05
08758 CERVELLÓ*